

ARONAS

PAGASTA VĒSTIS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 96
MARTS
2019

Pavasara dzestrums...

Izejot ārā un ielpojot, pirmo dzestro pavasara gaisu, pārņem šī ikgadējā sajūta, drīz, pavisam drīz saule atkausēs sasalušo sniega pārklāto zemi, dodot priekšroku pirmajiem drošajiem pavasara ziediem sniegpulkstenīšiem. Tie drosmīgi laužas cauri smagajai sniega segai, lai ātrāk sastaptu saules staru spožo gaismu. Tā vien šķiet, ka arī mēs tiecamies pretī saules stariem, lai kļiedētu ziemas nogurumu, kļūtu možāki, spirtāki, smaidīgāki, gluži kā pavasaris. Tā iestāšanās vēsta par dabas atmošanos, briest pumpuri, lapas plaukst ar neiedomājamu ātrumu, un kādā brīdī attopies viss apkārt ir zaļš un vējš ar savu pieskārienu, klusi tās šupo čaukstošās lapu krokas. Kūstot sniegam veidojas urdziņas, kuras šogad pavasara untumu dēļ mēdz arī sasalt, te atkal atkust un atkal sasalt, un brīžiem pārsteidz ar paprāvu sniega segu. Laikam grib mūs mazliet paķircināt, lai varam novērtēt cik skaisti ir mūsu pavasari!

Domāju, tagad ir īstais laiks, lai dotos dabā vienatnē, lai sakārtotu savas domas, vai arī kuplā ģimenes lokā pavērot, kā dabā sāk pulsēt augu dzīvība un cik aktīva šobrīd ir dzīvnieku rosība.

Mums ir paveicies, ka varam piedzīvot skaistus 4 gadalaikus, un šobrīd vēlū nomest ikdienas nastas, grūtumus, un doties ar prieku pavasarī, uzlādēties ar pozitīvām emocijām, atrast sevī skaistāko un piepildīt ilgi loloto sapni. Lai izdodas! Lieldienu rītā izšūpojies, lai nekož odi un pavadi tos kopā sirsnīgā, mīlu cilvēku gaisotnē. Priecīgs gaidāmos svētkus!

Agra Sāra glezna "Ogres upe pavasarī"
Foto no Nigestes amatniecības nama mājaslapas

Viesienas bibliotēkā apmeklētājus priecēja Sarmas Dzenes kolekcionētā cūciņu izstāde, kas ir raksturīga 2019. gadam. Jautājot kāpēc tieši šāda veida kolekcija – cūciņas? Sarma atbild, ka ir dzimusi cūkas gadā un arī raudzībās tika uzdāvināta mīkstā rotaļlieta cūciņa, un tā esot bijusi viņas mīlākā mantiņa tā tad, nozīmīgākā un īpašākā šajā kolekcijā.

Kolekcija veidojusies neapzināti, jo vienmēr ir patikušas cūciņas un to atveidojums rotaļlietās, figūriņās, zīmējumos. Tās izstaro mieru un mīlumu.

Sarma gan nav skaitījusi, cik kopumā to ir, bet ne vairāk par 30. Pēdējo gadu laikā, arī neapzināti, savākusi diezgan lielu pūču kolekciju, kas aizsākās ar tetovējumu uz pleca līdz ar to draugi sākuši dāvināt pūces visos to izpildījumos – auskari, trauki, svečturi, apģērbs u.t.t. Prieks par iniciatīvu un iespēju kolekciju ieraudzīt arī citiem. Kas zina, iespējams, nevilus Sarma būs aizsākusi privāto kolekciju izstādes Viesienas bibliotēkā. Veiksmi un lai cūciņu un pūču skaits kolekcijā vairojas!

Laura Zariņa
Foto Ina Cimere

Būt uz viena vilņa

2016. gada rudenī Rudīte atbrauca pie manis uz MC „1. stāvs” ar ielūgumu, ko bija atsūtījusi kultūras nama vadītāja no Durbes. Ielūgums bija tām pašvaldībām, kuru ģerbonī ir ogas vai augļi. Sākām runāt, ka vajadzētu aizbraukt, jo mums taču ir pilādža ķekars. Tajā gadā mums bija izgatavoti dažādi suvenīri ar pilādzi, vajadzēja tikai izdomāt priekšnesumu. Sarunājoties izkristalizējās, ka mums ir savs mūziķis – busa šoferītis Gunārs, Andris ar savu dziedāšanu visiem zi-

nāms, Rudīte ar Lailu lielas dziedātājas, vēl varētu Silviju iesaistīt un man pašai jau arī likās tas kaut kas interesants. Tā nu visi satikāmies un sākām domāt kā un ko darīt. Tas nelielam vēsturiskam atskatam, kā izveidojās muzikālā apvienība „ĶEKARS” – pirmā uzstāšanās, ko uzskatām par savu „dzimšanas dienu”, bija Durbes kultūras namā 2016. gada 5. novembrī ar literāri muzikālu priekšnesumu un dziesmu „Pilādžu vīns”.

Uz Durbi braucot, busiņā iedziedājāmies, bet atpakaļceļā, lai šoferim nenāktu miegs, arī dziedājām un sapratām, ka mums skaisti skan un vajadzētu turpināt kaut ko darīt lietas labā. Kā saka Gunārs – mūsu muzikālā pavadījuma meistars: „Darīt kopīgu darbu ar cilvēkiem, kuri ir uz viena vilņa un gūt emocionālu baudījumu no skatītājiem un klausītājiem”. Ar dažām nelielām pauzēm regulāri satiekamies gan nedēļas vidū, gan brīvdienās, kad mēģinājumiem pievienojas Laila. Pa šiem gandrīz divarpus gadiem esam dziedājuši gan Madonas novada teritorijā, gan tuvākos un tālākos kaimiņu novados. Netīšām esmu kļuvusi par „ĶEKARĀ” sekretāri, kura apkopo vietas, kur esam dziedājuši, dziesmas, ko esam dziedājuši dažādos pasākumos. Uzminiet, cik dziesmas ir mūsu repertuārā? Pareizi domā tie, kuri saka 35, bet padomā jau ir pāris jaunu dziesmu.

*Muzikālās apvienības
„ĶEKARS”
tradicionālais apskāviens.*

Dziesmas izvēlamies kopīgi, kādam patīk dziesma, kas skan pa radio vai kaut kur citur dzirdēta, dodam ziņu pārējiem – esam mobili – izmantojam WhatsApp. Kad gatavojam koncertprogrammu, visi kopīgi domājam, kā labāk salikt dziesmas, kādus tekstus starp dziesmām runāt. Tāpēc arī Andris par savu darbošanos „ĶEKARĀ” saka, ka viņam „patīk mūsu draudzīgās attiecības, pozitīvās emocijas pēc kārtējā koncerta un interesants ir izvēlētais repertuārs”.

Muzikāli izklaidējošā programma „Nopietni un pa jokam par dzīvi” tika rūpīgi plānota, jo pirms tam savējiem bijām dziedājuši tikai atsevišķas dziesmas, taču visu programmu nebijām atrādījuši. Un tikai savējiem bija tāda ekskluzīva iespēja sarunām pie tējas tases un sadziedāšanās. Paldies visiem par atsaucību! Bet par to, kāda ir programma, jāprasa Jums – klausītājiem un skatītājiem!

„Pēdējos trīsdesmit gadus, kopš nestrādāju kultūras jomā, pat prātā neienāca domāja, ka es varētu dziedāt uz skatuves un vēl pie mikroфона. Bet apstākļu sakritība un liktenīga sagādāšanās iesaistīja mani šajā muzikālajā apvienībā un gandarījumu sniedz ne

tik daudz pati dziedāšana, cik tas, ka mēs, visi „ĶEKARĀ” dalībnieki, esam ieinteresēti par vislabāko rezultātu,

tas ir, katrs priekšnesums tiek apdomāts un viedoklis par to ir katram dalībniekam. Iznākums ir brīnišķīgs, jo kopīgai pozitīvai domai ir liels spēks” – tā par savu iesaistīšanos saka Silvija.

Laila pa nedēļu dzīvo un strādā Rīgā, bet pa brīvdienām brauc pie vecākiem uz Lauteri, vada tradīciju ansambli „Mežabele”, bet par dziedāšanu „ĶEKARĀ” saka: „Man patīk jautrā, radošā kompānija, dziedāšana ļauj atpūsties no nopietniem darbiem un sniedz lielu prieku!”

Nezaudējam humoru ne ikdienā, ne koncertos, tāpēc varam par sevi arī pasmaidīt. Ir bijušas amizantas, humora pilnas situācijas, ko esam piedzīvojuši. Kā par sevi mēdzam teikt, esam visi vadītāji – Silvija PII „Sprīdītis” vadītāja, Iveta – MC „1. stāvs” vadītāja, Gunārs

– pagasta busiņa vadītājs, Andris un Laila – stundu vadītāji, Rudīte – kultūras jomas vadītāja. Rudīte mums ir sava veida menedžere, jo bieži viņa ir tā, kura jautā, vai konkrēts datums visiem brīvs, jo ir piezvanījis kāds kultūras darbinieks un jautājis par „ĶEKARĀ” uzstāšanos. Ne velti par savu dziedāšanu „ĶEKARĀ” Rudīte saka: „Piepildījies bērnības sapnis – dziedāt mikrofonā. Un vēl jo vairāk tāpēc, ka apkārt ir forši cilvēki. Varam no sirds izdziedāties, pajokot, parunāt par dzīvi.” Mums ir izveidojusies skaista tradīcija – katru gadu puīši ir iemācījušies jaunu dziesmu, ar ko mūs apsveic 8. marta svētkos – šogad jau saņēmām dāvanā 3. dziesmu!

Man pašai dziedāšana „ĶEKARĀ” ļauj izdziedāt smagumu un skumjas, ko reizēm sagādā dzīves āčgārnīkie likloči, dziesma palīdz aizmirst skumjo un dod spēku, un, ja to var darīt ar foršiem, aktīviem, radošiem domubiedriem, kuri viens otru papildina, emocionāli uzlādē, tad tik uz priekšu kā mūsu programmas noslēguma dziesmā: „Dzīvojiet brāzmaini, sulīgi, koši”!

**MA „ĶEKARS” darbošanos
atspoguļoja „sekretāre” Iveta**

Ēnu diena

Šī gada Ēnu dienā 13. februārī Kusas pamatskolas 7., 8. klases skolēni iepazinās ar visdažādākajām profesijām – veterinārārstu, zobārstu, pavāru, sporta žurnālistu, celtnieku, datorsistēmu tehniķi.

Gan 8., gan 7. klasei šis nebija pirmais gads, kad skolēni iejutās ēnotāja lomā, taču interese tik un tā bija ļoti liela.

Dažas ēnas devās uz tālākām vietām, kā Rīgu, citi ēnoja tepat Madonas novadā. Protams, ēnām bija satraukums, bet lieliskie ēnu devēji lika justies gaidītiem un satraukums tikpat ātri arī pārgāja. Dažiem skolēniem šī diena bija ļoti neierasta, jo viņi darīja un redzēja visdažādākās lietas, ko pat nebija iztēlojušies, piemēram, kāpa uz celtnes jumta, servēja galdus kafējnīcā, vēroja dzīvnieku operēšanu un starptautiskas futbola spēles komentēšanu, redzēja, kā tiek salabotas balsošanas pultis, vārdus sakot, ieraudzīja lietas no cita skatupunkta.

Veterinārārsti Lita un Kaspars Udrasi darbā.

Protams, visi ēnu devēji bija ļoti laipni un kolorīti. Viņi centās, atbildēja uz visiem ēnotāju uzdotajiem jautājumiem, iesaistīja visdažādākajos darbiņos, lai ēnām būtu lielāks priekšstats par šo profesiju.

Pēc Ēnu dienas visi dalījās pieredzē, pastāstīja par redzēto un dzirdēto. Katrs uzzināja ko jaunu. Nebija neviena, kam šī Ēnu diena nepatīktu! Katrs saprata, vai viņš vēlas savu dzīvi saistīt ar šo profesiju, vai nē.

Pēc ēnošanas skolēni saprata, ka

skolā māca pietiekami daudz, lai strādātu šajās profesijās. Daži no klases uzskata, ka vēl vairāk vajadzētu mācīties bioloģiju, datorzinības, ķīmiju, fiziku un matemātiku, kā arī sociālās zinības – prasmi komunicēt ar cilvēkiem.

Ēnojot izvēlētās profesijas, skolēni izprata gan svarīgākos, gan ne tik svarīgos pienākumus, saprata, kā rīkoties dažādās situācijās, ar kurām var sastapties noteiktajā profesijā.

Ēnojot visi daudz vairāk pārdomāja turpmāko profesiju izvēli, saprata, vai tiešām vēlas nākotni saistīt ar izvēlēto profesiju, vai tomēr šī profesija nebūs istā.

Kopumā 7., 8. klases skolēni bija ļoti apmierināti un priecīgi par Ēnu dienā uzzināto un redzēto. Neviena no skolēniem nebija vilies savā ēnu devējā – paldies viņiem!

*Astotās klases skolnieces
Marta Šimane un Anete
Annija Romuļa*

Ciemiņi Kusas skolā

Piektdien, 22. februārī, Kusas pamatskolā viesojās ciemiņi no Rīgas puses – bijušie absolventi, kas tagad devušies savās dzīves gaitās. Tie bija Ilvars Koscinkevičs un Gints Cimers.

Ilvars tagad ir Latvijas Futbola federācijas Komunikācijas nodaļas vadītājs, kā arī sporta žurnālists. Ikdienā viņu var dzirdēt, komentējot futbolu. Gints Cimers strādā par

futbola treneri Jura Docenko futbola skolā Alberts, kur šobrīd Gints trenē futbolistus, kuri dzimuši 2006. gadā.

turpinājums 4. lpp.

Futbols sporta zālē.

Pirms tam, 13. februāri, raksta autors devās uz Rīgu ēnot Ilvaru Koscinkeviču futbola spēles komentēšanas laikā, gūstot ļoti īpašu pieredzi un daudz pozitīvu emociju.

No paša rīta skolā notika Popiela. Šo pasākumu no malas vēroja arī mūsu viesi, kuri vēltīja atzinīgus vārdus priekšnesumiem, jo īpaši uzsakot 2. klases skolnieku Marselu Liepiņu, tāpēc ka viņš koncerta laikā uzstājās veselās 3 reizes! Ilvars Koscinkevičs Marselam dāvināja kreklu ar Latvijas Futbola izlases simboliku, lai viņš tikpat aktīvi turpinātu tālāk.

Pēc Popielas sekoja saruna ar mūsu viesiem. Šajā stundā notika sarunas par dzīvi, skolas gaitām, futbolu un citām interesantām tēmām. Ilvars ar Gintu īpaši uzsvēra to, ka viņu „iespēju zeme” ir Latvija, nevis Amerika. Tieši Latvijā var sasniegt visvairāk. Ilvars sacīja, ka citur viņš nevarētu tik jauns kļūt par futbola komentētāju, bet Gints nevarētu trenēt tik spēcīgu Latvijas jauniešu komandu. Viņi dalījās pieredzē par valodām, cik ļoti tās palīdz dzīvē. Ilvars ar Gintu visiem skolēniem ieteica mācīties valodas – gan latviešu, gan svešvalodas, jo tas noderēs! Ilvars un Gints atbildēja uz visiem skolēnu interesējošajiem jautājumiem. Ilvars arī nedaudz pastāstīja par savu darbu – sporta komentētājs. Viņš pasacīja, kā viņam gāja, kad futbola mača laikā komentējot izslēdzās spēle ekrānā. Gints izstāstīja par savu darbu, dienas režīmu, ka laika atpūsties gandrīz vai nav. Tad, kad Gints ar Ilvaru bija nedaudz pastāstījuši par savām profesijām, viņi deva priekšroku jautājumiem. Viens no jautājumiem bija, kurš mācību priekšmets bija pats sarežģītākais. Pēc Ilvara domām, tie bija ķīmija, fizika un bioloģija, Gints tam piekrita. Tika jautāts par mīlākajiem futbolistiem, labākajiem skolotājiem, un uz visiem jautājumiem viesi atbildēja.

Pusdienu pauze beidzās, un tālāk visi devās uz sporta zāli, kur Ilvars Koscinkevičs un Gints Cimērs bija sagatavojuši sportiskas aktivitātes skolēniem un skolotājiem. Visi skolēni tika sadalīti pa pieciem dalībniekiem katrā komandā, un tad notika vairākas futbola stafetes, kur skolēniem bija iespēja parādīt savas prasmes. Tomēr visvairāk skolēni gaidīja tieši futbola

Kopbilde zālē.

spēlēšanu. Mazākie skolēni, meitenes un vecāko klašu skolēni. Tādas bija grupas, un katrā grupā bērni tika dalīti uz pusēm. Sacentās ikviens! Šajos futbola mačos piedalījās arī Ilvars un Gints. Skolēni nospēlēja savas spēles, un Gints piedāvāja atsākt interesantu tradīciju – tagadējie skolēni pret skolotājiem un bijušajiem absolventiem. Kad šī aktivitāte notika senāk, skolēni parasti uzvarēja, taču šajā dienā bija savādāk. Skolotāju komanda sasparojās un uzvarēja skolēnus. Šī diena bija ļoti interesanta, un, cerams, ka Ilvars ar Gintu kādu dienu ieradīsies skolā, lai uzspēlētu vēl kādu futbola maču!

Sanija no 5. klases par šo piektdienu stāsta: „Mīļš paldies par interesantu dienu! Es vēlos atkārtot šo dienu! Jūs daudz ko jautru pastāstījāt. Bija ļoti interesanti uzzināt, ko jūs paveicāt skolā. Tā bija aizraujošākā futbola diena! Es nevaru sagaidīt vēl vienu futbola dienu! Es ceru, ka jums arī patika mūsu Popielas priekšnesumi.”

Santa no 9. klases dalās savās pārdomās: „Paldies par interesantu un plūstošo stāstījumu. Bija aizraujoši paklausīties viedokļus no abu skatu punkta. Prieks, ka mūsu skolā ir mācījušies tādi talanti, kas zina, ko grib, un prot motivēt jauniešus ne vien sapņot, bet darīt. Man nebūtu drosmes stāstīt visai skolai par savu dzīvi, bet man ir liels prieks, ka gan sarunā, gan sporta aktivitātēs iesaistījāt visus.”

Klāvs no 9. klases par piektdienu saka: „Man ļoti patika, ka atbraucāt uz savu dzimto skolu izstāstīt par savām profesijām, par savu dzīvi, par to, kā gatavojaties darbam. Mani ļoti ieinteresēja Ginta trenēšanās programma, jo celties sešos no rīta, lai trenētu savu komandu – man tas šķiet ļoti motivējoši un aizraujoši.”

*Oskars Jansons,
Kusas pamatskolas 8. klase*

Skalās lasīšanas sacensība

Jau otro gadu visā Latvijā notiek NACIONĀLĀ SKALĀS LASĪŠANAS SACENSĪBA. Šajā sacensībā piedalās 11 – 12 gadus veci 5. un 6. klašu skolēni. Skalās lasīšanas metodika aizgūta no Holandes, kur šāda veida sacensība notiek jau vairāk nekā 20 gadus, iesaistot ap miljonu bērnu. Uzsākot jaunu lasīšanas kampaņu, LNB Bērnu literatūras centrs vēlas pilnveidot bērnu prasmes izvēlēties piemērotu un interesantu literatūru skolai lasīšanai, sekmēt interesi par lasīšanu un grāmatām, saliedēt bērnus kopīgām lasīšanas aktivitātēm, kā arī veicināt lasītpraksi. Sacensībai piemērotu lasāmvielu dalībnieki var atrast gan „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas” grāmatu kolekcijā, gan tās var būt senaizmirstas, labas grāmatas, no kurām izvēlēties fragmentu, kuru skolā nolasīt priekšā citiem, lai raisītu interesi par šo grāmatu un aizrautu ar savu lasītprasmi skolā.

Dalībniekam 3 minūšu laikā īsi un kodolīgi ir jāiepazīstina ar sevi, jāpaskaidro savas grāma-

tas izvēle un jānolasa izvēlētais grāmatas spilgts fragments.

Arī Kusas skolā tika noskaidroti skalās lasīšanas čempioni. Vispirms lasīšana notika klasēs. 6. klasē par lasīšanas čempioniem kļuva Kristers Māris Gudeļonoks, Ivita Kļaviņa un Sabīne Bērtiņa. 5. klases čempioni bija Ņikita Fiļimonovs, Ludvigs Sidrevics, un Sanija Kruglova, kuri sacentās savā starpā, lai noskaidrotu skolas skalās lasīšanas uzvarētāju.

Kusas pamatskolas skalās lasīšanas sacensībā uzvarēja un par skolas čempionu kļuva Ņikita Fiļimonovs. Ņikita arī tika izvirzīts uz novadu un ar labiem panākumiem pārstāvēja mūsu skolu novada skalās lasīšanas sacensībā. Klasesbiedri devās Ņikitam līdzī uz Madonu, lai atbalstītu un uzmundrinātu, un pavērotu, kā lasa citu skolu skalās lasīšanas čempioni.

Aina Spūle,

Kusas pamatskolas bibliotekāre

Kusas skolēnu panākumi Vidzemes Jauno ģeogrāfu skolā!

Savu 21. sezonu ir noslēgusi Vidzemes Jauno ģeogrāfu skola, kur piedalījās arī Kusas pamatskolas skolēni. Kopumā šajā mācību gadā notika sešas nodarbības, un tās visas gan tieši, gan netieši bija saistītas ar ģeogrāfiju.

22. septembrī mēs iesākām ar nodarbību par Latviju, kur 1. vietu ieguva Kusas pamatskolas skolnieks Mārtiņš Dvēselītis (9. klase). 20. oktobrī mēs atbildējām jau uz jautājumiem par Eiropas Savienību, kad Mārtiņš atkal izcīnīja 1. vietu. Tālāk sekoja kārtā par Cilvēkģeogrāfiju. Mārtiņš izcīnīja trešo uzvaru sezonā. Šīnī kārtā bija sarežģīti uzdevumi par visu, kas ir saistīts ar cilvēku. Piemēram, kur atrodas augstākā statuja pasaulē? Nedēļu vēlāk bija E. Birznieka JGS Atklātā olimpiāde. Šeit tika uzdoti jautājumi bez tematikas.

23. februārī notika VJGS komandu mači. Arī Kusas pamatskolai bija sava komanda, kuru pārstāvēja Mārtiņš

Mārtiņš Dvēselītis 1. no kreisās.

Dvēselītis, Oskars Jansons (8. klase) un Roberts Krūmiņš (4. klase). Roberts šādā pasākumā piedalījās pirmo reizi, un viņš ieguva lielisku pieredzi. Kusas pamatskolas komanda ieguva augsto 8. vietu starp 23 komandām. Vairākās uzdevumu kopās mēs atbildējām perfekti, un bijām vislabākie starp citām komandām. Pati pēdējā VJGS nodarbība šajā mācību gadā notika 16. martā, kuras tematika bija sports un veselība. Arī šoreiz piedalījās Mārtiņš, Oskars un

Roberts. Roberts lieliski startēja pirmo reizi vienatnē un ieguva 5. vietu starp 11 skolēniem. Bet jāuzteic tas, ka viņš iet tikai 4. klasē, bet sacentās kopā ar 6. un 7. klases skolēniem. Mārtiņš startēja godam un izcīnīja godpilno 2. vietu. Oskars arī ieguva augsto 5. vietu. Kopvērtējumā Mārtiņam 2. vieta un Oskaram 7. vieta. Kopā šajā grupā (8.–9. klase) startēja 90 skolnieki. Šie divi skolēni arī apmeklēja visas sešas nodarbības un vērtēja savas sestdienas ģeogrāfijai.

Skolu kopvērtējumā Kusas pamatskola ieguva 8. vietu, visaugstāk no visām citām pamatskolām. Kā arī Kusas pamatskola tikai par 1 punktu zaudēja Madonas Pilsētas vidusskolai. Šogad veiksmīgi vairākās nodarbībās piedalījās arī Marta Sīmane un Anete Annija Romuļa (abas 8. klase). Šie panākumi noteikti nebūtu iespējami bez mūsu ģeogrāfijas skolotājas – Ērikas Pūces. Paldies viņai!

Oskars Jansons, 8. klase

Mārtiņa Grozas ikdiena

Kusa, ar skaistu dabu apveltīts pagasts, kurā dzīvo daudz apņēmīgu, izpalīdzīgu, strādīgu cilvēku. Viens no tiem ir Mārtiņš Groza, kurš, dzīvojot un strādājot Rīgā ar draudzeni Vinetu, zināja, ka savu dzīvi tā līdz galam Rīgā iedomāties nespēj, tāpēc loģiski šķita atgriezties dzimtajā pusē. Kur ir viss, kas šķiet sirdij tuvs un mīļš – ģimene, radi, draugi, un sen lolots sapnis. Protams, ka ikdienas rutīnas burvība neļauj tik viegli izkāpt no ērtās darba vietas, komforta zonas un vienkārši ļauties laimes meklējumiem. Bet, uzzinot brīnišķīgus jaunumus, ka gaidāms bērniņš, kļuva skaidrs, ka piemērotāka brīža, lai pārvāktos un sāktu dzīvi „no nulles”, nebūs. Tas bija kā labs pamudinājums būt drosmīgiem pieņemt dzīves izaicinājumu un mesties nezināmajā. Protams, kā jau visiem bija iespējas meklēt un strādāt algotu darbu, taču, ja sāk jaunu dzīvi, tad izlēm sākt to ar sava sapņa realizēšanu. Apvienojot patīkamo ar lietderīgo.

Un tā vasaras nogalē, kad raža un augi gatavojas rudens gadalaikam, tiek drosmīgi dibināts SIA „MGR Serviss” 2017. gada 25. augustā. Darba laiks no 9.00 līdz 18.00, taču, kā ierasts privātajā biznesā, nākas strādāt arī virsstundas.

Jauns, entuziastisks cilvēks, mīlošs tēvs saviem diviem dēliņiem Miķelim un Jēkabam, protams, atbalsts savai draudzenei Vinetai, kura noteikti ir liels palīgs un atbalsta plecs no brīža, kad abi satikās līdz šim brīdim. Mārtiņš mācījies Kusas pamatskolā, vēlāk Rīgas Tehniskajā koledžā, mehāniķa specialitātē, papildus darba devēju specifiskās apmācības. Mācoties koledžā, prakses ietvaros strādājis Madonā SIA „Sports & CO”, tad radās iespēja strādāt SIA „Auto Īle un Herbst”, pēc mazliet vairāk kā gada piepildījās mazais tā laika sapnītis – kļūt par SIA „Moller Auto Latvia” darbinieku.

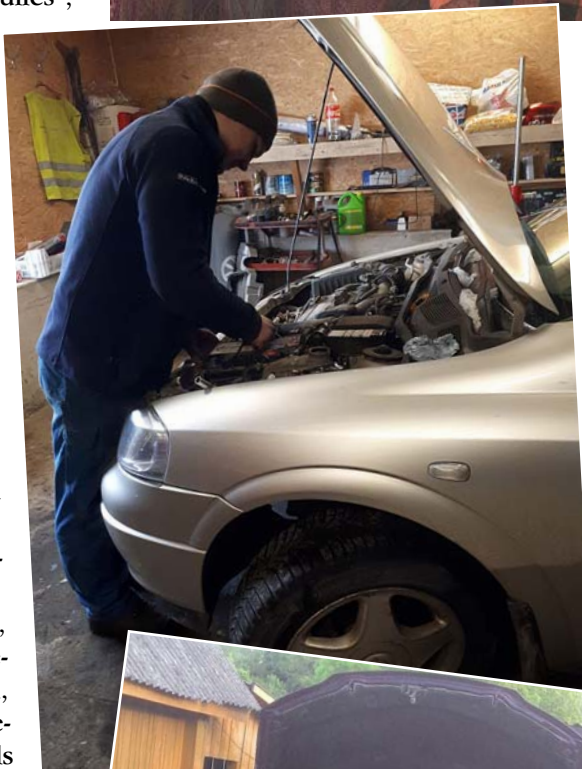
Jau bērnībā ar draugu sapņojis

Vineta, dēliņš Miķelis un Mārtiņš.

par kopīgu biznesu – autoservisu, gadiem ejot, šis sapnis nekur nebija pazudis, ar laiku tika atrasta lielāka un lielāka motivācija šo mērķi sasniegt. Visgrūtāk bija iesākt! Jaunam cilvēkam, kam nav bijusi praktiski nekāda saskarsme, pieredze ar uzņēmējdarbību, tā sajūta, ka nezini – no kura gala sākt, ko ķert, ko grābt, kuru papīru rakstīt pirmo, ar ko konsultēties un citi jautājumi. Tiklīdz tiek pārkāpts pirmais „sliexnis”, darbi sarindojas loģiskā secībā un kļūst vieglāk. Šķiet, tikai vajag tiekties un ļauties saviem sapņiem un tie piepildās, tiesa gan ne bez grūtībām un piepūles.

Lai nodrošinātu autoservisa pilnvērtīgu un funkcionālu darbību, pārāk lieli ieguldījumi netika veikti. Ļoti daudzi nepieciešamie instrumenti jau bija iegādāti laika gaitā un ikdienas darbam pietika. Labs atspēriena punkts bija Nodarbinātības Valsts aģentūras piedāvātā iespēja – bezdarbieku nodarbinātības veicināšanā. Mārtiņš rakstīja biznesa plānu un biznesa projektu, kurš tika atbalstīts arī finansiāli,

tā rodot iespēju iegādāties daļu autoservisam nepieciešamo specifisko aprīkojumu, lai varētu strādāt ar mūsdienīgām metodēm. Lai attīstītos ieguldījumi ir un būs jāveic nepārtraukti un jāteic, ka apkopot tie nav. Iespējams, nevienmēr rezultātus un ieguldījumus, jāapkopo naudas izteiksmē, bet jākoncentrējas – uz sanieguniem un izaugsmi!

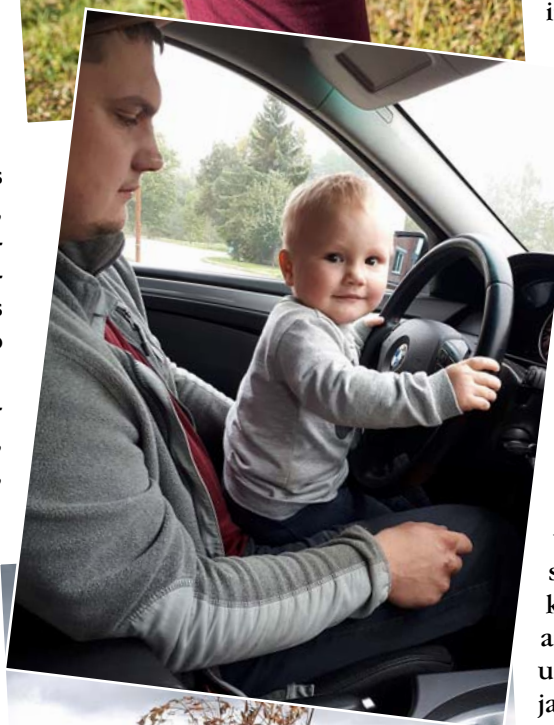
Strādājot privātajā sektorā pozitīvākais viennozīmīgi ir iespēja pašam plānot savu laiku un darāmos darbus. Varu strādāt savā ritmā, pēc saviem uzskatiem. Protams, apzinoties, ka pelnot naudu sev, darbam ir cita atdeve, atbildības sajūta, kā arī darba kvalitāti jānodrošina augstā līmenī.

Šobrīd autoserviss vidēji dienā spēj apkalpot aptuveni 2 automašīnas dienā, bet būtībā apjoms ir mainīgs, atkarībā no darba apjoma un specifiskas. Pagaidām statistika nav apkopota. Mārtiņa servisu iecienījuši Kusas iedzīvotāji, bet vairums klientu ir no citiem pagastiem.

Autoservisa pakalpojumos ietilpst Auto diagnostika un remonts, riepu montāža, balansēšana, maiņa, metināšanas darbi. Mārtiņam palīdz arī 1 darbinieks. Kāpēc neizmantot brīnišķīgu iespēju labot auto tieši tur? Savā pagastā un pie savējiem? Pieprasījums ir, to, braucot garām ceļā uz Madonu, esmu novērojusi. Mašīnas gaida savu rindu!

Kā jau katram cilvēkam arī Mārtiņam ir savas vīzijas, sapņi un vēlmes kā veicināt izaugsmi. Šobrīd, kad darba apjoms servisā sāk pārsniegt iespējas, ir nopietni jādomā un jāizvērtē attīstības iespējas, plašākas telpas, papildus darbinieki, jaunāks un modernāks aprīkojums – iespēju un vajadzību ir tik daudz! Šobrīd ir svarīgi saprast, kas no visa vajadzīgā ir vissvarīgākais.

Ikdienas darbus ļoti apgrūtinā mūsdienu birokrātija un nodokļu slogs. Sūdzēties jau nevar – ja meklē iespējas, jaunie uzņēmēji tiek atbalstīti, bet visas pamatprasības ir jāizpilda arī, ja esmi mazais uzņēmējs, ja strādā ļoti nesen, ja apgrozījums nav liels. Bet pāri visām grūtībām ar cerību, Mārtiņa ģimene vēlētos, lai viņa ie-

guldītais darbs pūles tiek novērtēts un bērni iesāktu turpinātu, bet laiks rādīs, vai Miķelim un Jēkabam par šo profesiju būs interese. Nekādā gadījumā negribētu neko uzspiest. Pašiem jāizvēlas, profesija vēlāk darbs tālākai dzīvei, kas patiešām patīk un sagādā prieku!

Mārtiņam bez darba ir arī hobijs, kas patīk un ļauj atpūsties no ierastā dienas ritma, protams, tie ir cieši saistīti ar ikdienu patīk moči, kvadracikli, mašīnas, precīzāk – braukšana ar tiem, varbūt ne gluži ikdienišķa braukšana pa koplietošanas ceļiem, bet mazliet interesantāka, ātrāka braukšana.

Labrāt, dodas atpūtas izbraucienos ārpus ierastās apkārtnes. Tikai tā varu patiesi „atslēgties” no ikdienas pienākumiem un problēmām. Bet bieži vien hobijs ir jānoliek malīnā, jo ģimenē aug 2 mazi bērni, kas prasa daudz uzmanības, ar atpūtu arī ir tāpat, tāpēc to cenšos apvienot ar laiku, ko veltu ģimenei.

Ne visi cilvēki var strādāt privātajā sektorā un vadīt savu biznesu. Tās nozīmē nepārtrauktas „galvas sāpes” par jebko, kaut vai tekošo elektrības rēķinu vai sakrājušos darbu kaudzi. Ir cilvēki, kam vieglāk ir pulksten 17.00 aiztaisīt aiz sevis kabineta durvis un ieslēgt “mājas režīmu”. Tomēr, ja esi apņēmīgs un Tev ir ideja, un lieliski argumenti, tāpēc tas varētu būt labs biznesa sākums – uz priekšu!

Paldies par iespēju iepazīt citādāku profesiju kā ierasts, vēlu veiksmi Mārtiņam un tavai ģimenei, lai izdodas turpināt savu sapņu īstenošanu. Šis ir ļoti labs piemērs, ka, ja grib dzīvot un strādāt laukos, tad viss ir iespējams, bet ne bez piepūles! Lai pavasaris ar vēja spārniem, putnu čalām un putekšņu smaržu, jums visiem atnes ko jaunu sen lolotu!

Paldies Vinetai Raubiškai, par vieglu komunikāciju un informāciju

Laura Zariņa
foto no personīgā
arhīva

Darbīga pēcpusdiena vecākiem kopā ar bērniem

Pirmsskolas izglītības iestādē „Sprīdītis” 7. marta rīts atnāca ar darbīgu nevaļu un kā nu ne, pēcpusdienā gaidīsim ciemos vecākus uz ziemas noslēguma koncertu. Mācību darbs pirmsskolā dalās pa tēmām, ja tēma ir ziema, nometnieki putni, ziemas prieki u.t.t., tad par šo tēmu arī runājam dienas cēlienā, ar šo tēmu saistām priekšmetus un parādības burtu un ciparu apgūvē un, protams, apgūstam attiecīgas dziesmas muzikālajās nodarbībās. Tā sanāk, ka iemācāmies daudz skanīgas dziesmas un jautras dejiņas, kuras gribam parādīt saviem vismīļākajiem skatītājiem – vecākiem. Lai būtu interesantāks pasākums, šoreiz to sadalījām divās daļās: pirmajā – bērni rādīja savus priekšnesumus – Meža Mātes grupas mazuliši sauca “padejot lācīti”, rādīja māku spēlēt grabulīti, duetiņš Jasmīna un Karīna dziedāja „Maza, maza meitenīte”. Lienītes grupiņas bērni, kā jau lielāki, izcēlās ar sarežģītākiem priekšnesumiem: demonstrēja dejiņas „Kakī’t s kurmi dancināja”, „Kur pelīte, tu tecēji”, kā arī ar dažādām jaukām dziesmiņām „Sniega mākonītis”, „Zīlīte” visas grupiņas bērnu sniegumā, gan atsevišķi – skanīgākās balstiņas saliktas ansambliņi „Ziemas miegs”, „Zip, zip”, ar prieku dejojām arī modernākos ritmos veidotu dejiņu Every – body Dance Now.

Otrajā daļā – pieslēdzām darboties

vecākus. Visi kopā iestudējām pasaku „Kukulītis”, kur vecāki, sadalīti pa grupām, izveidoja dekorācijas, pasakas tēlus, iemācījās tekstus, izveidoja muzikālo noformējumu un, kā nu bez tās- reklāmas pauzes. Visu veikumu nodemonstrēja bērniem, kuri šoreiz bija skatītāji. Iesākuma mulsums no vecāku puses par šādu vakara pavē-

sienu, beidzās ar gandarījumu par paveikto. Mans, kā iestādes vadītājas un idejas autore, mērķis bija parādīt, ka nevajag nemaz daudz, lai kopīga darbošanās nestu augļus, lai mēs ar minimālām piepūlēm radītu bērniem prieku un gandarījumu, ka viņu vecāki arī uzstājas un līdzdarbojas pasākuma tapšanā. Izradījās, ka vecāki ir radoši, muzikāli, izdomas bagāti, ar izkoptu skatuves runu apveltīti. Paldies visiem, kas iesaistījās „Kukulīša” izrādes tapšanā. Lai jums radošu domu piepildīti vakari kopā ar jūsu bērniem! Baudiet šo dzīves laiku kā dāvanu!

*Pirmsskolas izglītības iestādes „Sprīdītis” vadītāja S. Čurkste,
foto no personīgā arhīva izrādes tapšanas momentā*

REDZESLOKĀ

Teātra sports – improvizācijas veids

Improvizatori no Madonas Jauniešu centra „Kubs”, Liezēres un Kusas pamatskolām sacentās izdomā, radošās izpausmēs Lauteres k/n foajē. Siltās un mājīgās telpas mums atvēlēja kultūras nama direktore Rudīte, par siltu tēju un pīrādziņiem parūpējās bibliotēkas vadītāja Ina, viņa bija arī viena no žūrijas pārstāvēm.

Madoniešu teātra sporta trenere Dace Dzilna bija at-

vedusi 2 komandas, – viena no tām pagājušajā pavasarī bija uzvarējusi republikas sacensībās Valmierā.

Liezēriešus pārstāvēja viena, bet kusēniešus divas – 4. klases un 6. klases komandas.

Darbojoties sadzirdi komandas biedru, no vairākiem priekšlikumiem izvēlies labāko, atbalsti draugus, saceri un izspēlē – tik vispusīgam jābūt improvizatoram.

Kad ap 2002. gadu teātra sporta improvizatori bija daudzās skolās, Kusā arī bija savas komandas.

Nāca krīzes gadi, novada piedāvāto stundu skaits skolām saruka, un pašlaik esam „optimizējušies” tiktāl, ka improvizatori darbojas tikai Madonas JIC un „Kubā” pie skolotājām Ineses Zīles un Daces Dzīlnas.

Liezērē vairs nav ārpusģimenes atbalsta centra grupas, jo nav vidējā pamatskolas vecuma bērnu, darbojas interesenti no Ozoliem – 6. klašu grupā.

Gan Liezēres, gan Kusas pamatskolās nav daudz audzēkņu, aktīvākie no viņiem piedalās vairākos pulciņos, vēl gan mūzikas, gan mākslas skolas, nākas saskaņot nodarbību laikus.

Būsiet dzirdējuši par iecerētajām drāmas stundām lielākajās klasēs tāpat kā jau agrāk tādas bija un pastāv citās Eiropas valstīs. Jāapgūst saziņa ar draugiem, klasesbiedriem, jo telefona un dators ne vienmēr līdzēs. Jāmāk izvēlēties no daudzajām iespējām. Dzīvē – vispiemērotākā un atbilstošākā iespējami īsākā laikā.

Ja ar sajūsmu atceramies kādreizē-

jos Kusas improvizatorus Edgaru Kalniņu, Evitu Zelču, Evelīnu Pētersoni, Egiju Jermacāni, Emīlu Sīmani, Sintiju Valdbergu, Egitu Blaus, tad šobrīd 4. klases komandā Madara un Kārlis Pūces – Freiji, Estere Engēle, Laima Zālīte, 6. klases – Ivita Kļaviņa, Sabīne Bērtiņa, Dagnis Platais.

Draudzīgā sacensībā, priecājoties vienam par otru laiks aizsteidzās. Par notikušo paldies palīgiem – Aina Spūlei, pagasta pārvaldei, Inai Cimerei un Rudītei Prikulei.

Un tālāk? 21. martā draudzīga tikšanās „Kubā”, tad 29. un 30. martā „Rīgas kauss” Rīgā, – 5. aprīlī republikas komandu tikšanās Valmierā. Turpināsim trenēties!

*Laima Vanaga,
Teātra sporta trenere*

SPORTS

Atskats uz sporta notikumiem

2018. gada 22. decembrī, īsi pirms lielajiem un garajiem svētkiem, Kusā pulcējās florbola spēles lietpratēji. Kopumā turnīram pieteicās 9 komandas (2 komandas no Kusas, Madonas, Kalsnavas, Cēsaines, kā arī ciemiņi no Balviem, Viļāniem, kuri brauca pie mums jau trešo reizi uz turnīru). Komandas tika sadalītas 2 grupās: A grupā 5, B grupā 4 komandas. Pēc tam 4 komandas cīnījās ceturtdaļfinālā. Ar nožēlu, B grupā komandu no Jaunkalsnavas nācās izslēgt no turnīra, jo asi reaģēja 2 reizes uz pamatotām tiesnešu svīlpēm (nervi neizturēja). Ļoti rets gadījums, kad par disciplinārsodiem jāslēdz kāda komanda ārā no dalības turnīrā. Manā organizatoriskajā darbā šāds incidents bija pirmo reizi, bet pārējās komandas šo soli atbalstīja.

Pēc grupu apliem vārtsargiem, spēlētājiem un skatītājiem bija dažāda veida konkursi. Labākais vārtsargs izrādījās Lauris Maksims no Balvu komandas, spēlētājiem – Matīss Kalupnieks no Cēsaines komandas un skatītāju konkursu uzvarētājs Mārcis Matisāns.

2. ceturtdaļfinālā pāri Kusas komanda paklupa zem Viļānu asmeņa tikai pēcspēles metienos. Otrā Kusas komanda viegli pārskrēja pāri Cēsaines komandai un tika 4. labāko komandu skaitā, kur pusfinālā nācās stāties pretī Viļānu komandai. Uz izšķirošajām cīņām tika piesaistīts licenzēts florbola

Turpinājums no 9. lpp.

tiesnesis no Madonas. Šoreiz Viļāni uzvarēja pamatlaikā ar 1:0 Kusas komandu „Nokši”. Tālāk turpinājās Kusas komandai cīņa par 3. vietu ar komandu Kumace – Salidojums un arī šoreiz netika pāri, zaudējums ar 1:2. Komandā spēlēja E. Zeps, A. Kecko, N. Raize, V. Duncis, R. Duncis, M. Harunža, J. Šņucītis. Par pirmo vietu cīnījās Širiki (Kalsnava) un Viļāni, kur ļoti viegla pastaiga izvērtās komandai Širiki, kuri svinēja uzvaru ar 5:1.

23. februārī beidzot tika dota „zaļā” gaisma hokejam Kusā, Aronas pagastā, jo iepriekšējās trīs nedēļas laikapstākļi to neļāva izdarīt. Kopumā uz sacensībām atbrauca 8 komandas (4 no Kusas). Katrā komandā varēja pieteikt 4 spēlētājus, uz laukuma formāts 3 pret 3, bez vārtsargiem. Komandas pēc izlozes tika sadalītas 2 grupās, pa 4 katrā grupā. Grupās tika aizvadītas spēles ar 5 minūšu spēles laiku, spēles temps bija augsts, jo katrs gribēja pēc iespējas ātrāk iemest vārtus. Lai noskaidrotu A grupas pirmās divas labākās komandas vajadzēja mest metienus no laukuma centra tukšos vārtos, kur precīzāki bija ciemiņi no Ozoliem. Pēc grupu spēlēm sākās daudz interesantākas spēles, jo katrs vēlējās uzvarēt. Uzvaras cena bija augsta, jo uzvarētāji tiek uzreiz pusfinālā, bet zaudētāji paliek 5.-8. vietā. Un tā pirmajā pusfinālā cīnījās „Ozoli” un komanda „Beška”, kur ar 4:2 pārāki izrādījās Ozolu komanda. Otrajā cīņā cīnījās „Šlāgeris” un „Pivsis”, kur ar rezultātu 5:0 uzvarēja „Šlāgeris”. Par trešo vietu cīnījās komanda „Pivsis” no Kusas un komanda „Beška”. Spēle bija ļoti interesanta un nervoza, jo komandas spēlēja labu hokeju. Pamatlaiks noslēdzās 2:2, turpinājās papildlaiks līdz „zelta” vārtiem. Pēc ļoti neveiksmīgas mājinieku komandas epizodes, komanda „Beška” izcīnīja uzvaru ar 3:2 (A. Ozdoba, R. Sīpols, G. Vizāns, E. Ošs). Fināls solījās būt ļoti neprognozējams, jo abas komandas bija spēlējušas bez zaudējumiem. Fināls iesākās ar 2 ātriem vārtiem Ozolu komandas labā. Komanda „Šlāgeris” nevarēja īsti saņemties pēc šī negaidītā trieciena. Un spēle turpinājās līdzīgā gaisotnē, ar vairākiem ātrajiem uzbrukumiem uz abu komandu vārtiem. Uzbrukumus labi prata realizēt komanda no Ozoliem, kas, finālsvilpei skanot,

tika kronēti par uzvarētājiem ar 5:1. 2. vietu izcīnīja komanda „Šlāgeris” (P. Putniņš, J. Plāte, T. Kohanovs, E. Kohanovs). Pirmo vietu izcīnīja komanda „Ozoli” (Ž. Finčuks, E. Biķernieks, E. Suts, A. Larionovs). Komandas saņēma pārsteiguma balvas, 1. – 3. komandas medaļas, 1. vieta kausu. Paldies Aronas pagasta pārvaldei par finansiālo atbalstu! Liels paldies saimniekam Aigaram Breidakam un skolas direktoram Agrim Sāram par ledus sagatavošanu!

2. martā Kusas telpu futbola komanda izcīnīja 4. vietu Madonas novada atklātajā telpu futbola turnīrā. Šogad sniegums bija mazliet vājāks kā citus gadus, jo ļoti mocīja sastāva nokomplektēšana uz spēlēm un arī traumas dažiem spēlētājiem liedza piedalīties izšķirošajās cīņās. Visas cerības saistās jau uz nākošo gadu, jo tā kā sporta zāle ir aprīkota ar telpu futbola aizsargiem un vārtiem, tad pagasta iedzīvotāji aktīvi iesaistās šajā spēlē. Un

ir jau redzama dažu spēlētāju izaugsme, kura var nest augļus jau nākošajā gadā novada sacensībās.

3. martā Aronas pagastā norisinājās galda tenisa turnīrs jauktajā grupā (bērni, jaunieši līdz 18 gadiem un sievietes) un vīriešu grupā. Jauktās grupas sacensības norisinājās jau no paša rīta, uz kurām atnāca 3 jaunieši, kuri arī sadalīja medaļas. Bija gaidīta lielāka atsaucība no jauniešu puses, jo ikdienā, pa vakariem sporta zālē tiek galda teniss spēlēts krietni vien kuplākā jauniešu pulkā. Visai pārlicinoši savus konkurentus apspēlēja Ralfs Duncis, izcīnot pirmo vietu, otrajā vietā Ritvars Raize, 3. vietā Oskars Jansons.

Uz vīriešu grupas mačiem atbrauca arī daži no citiem pagastiem. Kopumā reģistrējās 10 dalībnieki, kuri tika sadalīti 2 grupās pa 5 dalībniekiem, pēc apla sistēmas izspēlējot grupā noskaidrojot vietas no 1. līdz 5. Nolikums noteica, ka no grupas tālāk tiek 4 dalībnieki, veidojot 8 labākos. Ceturtdaļfināla pāri tika sadalīti un sākās ļoti aizraujošas cīņas, kurās netrūka emociju. Beigās izveidojās labāko četrinieks, kurš savā starpā noskaidroja uzvarētāju. Pirmo vietu izcīnīja Uģis Viņauds, otrais Gints Viņauds, trešais Artūrs Krasovskis, ceturtais Armands Kecko. Lai gan cīņas par 1. un 3. vietu izvērtās ļoti saspringtas, bija nepieciešami 5 seti, lai noskaidrotu cīņas uzvarētāju. Paldies dalībniekiem, skatītājiem un pagasta pārvaldei par šo pasākumu!

Sporta zāles vakara treniņu grafiks

Pirmdiena 18:00 – 21:00 Brīvais apmeklējums

Otrdiena 19:00 – 21:00 Volejbols sievietēm

Trešdiena 18:00 – 21:00 Telpu futbols
Ceturtdiena 18:00-19:00 Brīvais apmeklējums

19:00 – 21:00 Volejbols sievietēm

Piektdiena 18:00 – 21:00 Florbols
Katru vakaru ir iespēja spēlēt galda tenisu.

**Aronas pagasta
sporta organizators
Vents Ikaunieks**

Pietura...

Jauns gads, jaunas tikšanās, lai gan ne ar visiem tiekamies pirmo reizi, bet tik un tā tikšanās ir jaunas ar jaunām sajūtām, jaunu prieku un jaunu piepildījumu. Bet ar mūsu lasītājiem mēs tiekamies, ceru regulāri, katrā gadalaikā un pieturam savās atmiņās, tās saistot ar jubilāriem un sūtot laba vēlējumus.

Kārlis Jaunrubenis – 80

Pirmais, kas nāk prātā par Kārli – kaismīgs makšķernieks un spēcīgas kora balss īpašnieks. Darba mūžs saistās ar rūpēm, lai visiem būtu gaišs, veicot elektriķa pienākumus. Kā jau saka - vecums nenāk viens, nāk līdzī arī dzīves izaicinājumi, mazāka varēšana, ar ko palīdz tikt galā meitas ar patiesām rūpēm un gādību.

Jānis Valdbergs – 75

Jāņa lepnumam un stingrībai staltajā stājā ir iemesls, jo viņš ir vietējais kopš dzimšanas. Ne tikai dzimis, audzis, bet arī kopis dzimto zemi. Jubilāram blakus sievas, dēla, mazbērnu plecs un šķiet, ka dzīves rudenī tā ir piepildīta ar prieku, drošību un mīlestību.

Vladimirs Gusļists – 80

Laiks – pieci gadi, runājot par Vladimīru, ir ļoti īss laika sprādis, jo pavisam skaidri atceramies, ka nesen tikāmies. Viņa dzīvotprieks mūzikā, dejā, optimismā neliecina par kādām izmaiņām.

Mirdza Starce – 75

Pēc Mirdzas teiktā, nu jau patiešām viņa jūtas, kā mājās, bet bija vajadzīgs laiks, kad gaidas jaunajā dzīves vietā sevi neattaisnoja. No informācijas operatora par zemnieku saimniecības visu darbu strādnieku bez brīvdienām, bija diezgan pamatīgs izaicinājums. Tas laiks ir pagājis, vietā ir atstātas jaunās paaudzes, nu Mirdza ir ģimenes saliedētības dvēselīte, kas ap sevi pulcē visu savu saimi gan dodot, gan saņemot sirds siltumu.

Arvīds Imšs – 75

Arvīds ir vienpadsmitais bērns ģimenē, kas noteikti ir atstājis nospiedumus Arvīda rakstura veidošanā – pacietība, izturība, prasme dalīties, pieticība un palaušanas uz savu darbu. Arī šodien jubilārs labprāt savu ikdienā aizpilda ar saviem mazajiem ikdienas pienākumiem un ar sievu dala gan rūpes, gan prieku.

Skaidrīte Petrova
Lolīta Tipaine

Atkalredzēšanās prieks

Jauno gadu iesākām ar pensionāru satikšanos pie eglītes Lauteres kultūras namā. Par šo pasākumu jāpateicas Aronas pagasta pārvaldes vadītājam Andrejam Piekalnam, sociālajai darbiniecei Lolītai Tipainei, kas katru gadu pagodina mūs ar savu klātbūtni. Paldies! Par nožēlu jāsaka, ka ar katru gadu pensionāru pulciņš, kas apmeklē pasākumus paliek mazāks. Bet dzīve reizēm pret pašu gribu izdara korekcijas. Atceroties pirms 20 gadiem, kad Ziemassvētku eglītes apmeklēja 100 cilvēku. Paši meklējām, domājām par priekšnesumiem, par maltītes gatavošanu, kuru paši sarūpējām. Bija piesaistīti pensionāri, kuri neatteica un atbalstīja finansiāli. Tie bija Gražulis Vitolds, Veips Artūrs, Dzenis Andris, Polna Didzis, Siliņš Edis u.c. Kā Vinija vienmēr izteicās: „Tas nav galds, ja nav rosola blodas”. Bija rosols un arī viss pārējais, kas svētkos piedienas. Tagad par to vairs nav jādodomā, jo palīdz pašvaldība Rudītes pārvaldībā. Nav jau galvenais galda asortiments, bet tā satikšanās, iziet no ikdienas pelēcības. Acīm dot citu redzējumu, ausīm citu dzirdamību. Īpaši patīkami uzklaut cilvēkus, kas dzīvo šodienā, ne pagātnē. Šodien dzīve ir savādāka, bet interesanta.

Mēs visi esam tik dažādi. Tāpēc mēs viens no otra cenšamies paņemt to gaišo un pozitīvo. Ar to uzlādējam savas sirds baterijas, lai ir prieks dzīvot un darīt otram tikai labu, kaut vai domāt par otru ko labu. Sliktu cilvēku nav. Tikai jāprot saskatīt, jo katrā tas ir citādāks. Vienam mazāk, otram vairāk. Lai kādi mēs ārēji izskatāmies savos gados, bet sirds nedrīkst zaudēt cilvēcisko attieksmi vienam pret otru. Un tas priecē.

Pasākumā mūs iepriecināja teātrinieki „Aronieši”, vadītāja Laima Vanaga, Kusas dejotāju grupa skolotājas Ineses Briškas vadībā. Bijām patiesi pārsteigti un priecīgi par Lauras dziedājumu, ka viņai, mazai meitenītei ir tāda enerģija, kas plūda pāri visām maliņām. Patīkami klausīties! Šķita, ka viņa piepilda visu telpu ar savu skanējumu, un šī skaņa izgāja caur visu ķermeni no matu galiņiem līdz papēžiem. Mēs arī ļuvām skanošāki. Paldies!

Un kur tad bez mūsu Gunāra, kurš palīdzēja izkustināt kājas. Izrādījās, ka mūsu kājas nav nemaz tik stīvas, ka paši mēdzam domāt. Dziesma un mūzika ir kā dopings mūsu čikstošajā dzīvē. Jo biežāk izrausimies no ikdienas rūpēm, izkustēsimies baidīsim pasākumus, veselība uzlabosies, galvā nelidos putni un būsīm pateicīgi dzīvei, kura katram vienreiz dota.

Mosties, kusties pavasarī kopā ar sniegpulkstenītēm, krokusiem, jo sākas atkal jauna dzīve!

Dzidra

„100 gramu Mīlestības”

Iesākoties pirmajam pavasara mēnesim, piektdien, 1. martā MC „1. stāvs” telpās notika jauniešu plānots, organizēts un realizēts pasākums „100 gramu Mīlestības”, kura moto „Mīlestība iet caur vēderu” jeb „IDEĀLĀS VAKARIŅAS”. Pasākumā piedalījās 3 komandas, katrā komandā 3 dalībnieki (1 komanda bija no JC „Kodols” (Lazdona) – „Slapjie bandīti”, otra komanda – Kusas pamatskolas skolēnu mamas – „Meža cūkas prieks”, 3. komanda – jaunieši, kuri ikdienā dzīvo Rīgā – „Komanda Nr. 1”). Katras komandas uzdevums bija sagatavot un pasniegt pārējām komandām 3 ēdienus – uzkodas, pamatēdienu, saldo ēdienu. Par katru ēdienu katra komanda izteica savu vērtējumu gan par ēdiena pasniegšanu, gan par noformēšanu, gan par ēdiena kvalitāti. Pēc visu ēdienu pasniegšanas, tika apkopoti punkti un noskaidrots labākais uzskoda, pamatēdiens un saldais ēdiens, taču netika izdalītas vietas, jo uzvarēja draudzība. Labākā uzskoda bija tradicionālas siļķu maizītes ar paipalu olām un svaigu šampinjonu maizītes. Gardākais pamatēdiens bija kartupeļu rulete un garšīgākais salds ēdiens – Ņujorkas siera kūka. Katrs dalībnieks saņēma īpašo MC „1. stāvs” magnētu un īpašu dāvanīņu no pārsteiguma groza, no kura izvilka kādu

Labākā uzskoda

Labākais pamatēdiens – kartupeļu rulete.

Labākais saldais – Ņujorkas siera kūka.

virtuvei derīgu darba rīku.

Dalībnieki ļoti atzinīgi novērtēja pasākuma ideju, kad notiek ēdienu gatavošana un degustācija, pieredzes apmaiņa par ēdienu gatavošanu. Pasākuma organizatore Anita saņēma ļoti pozitīvas atsauksmes par pasākuma gatavošanu, organizēšanu un realizēšanu. No dalībnieku puses izskanēja ierosinājums šāda veida pasākumu rīkot vismaz 1 reizi gadā un secinājums – atbilstoši pieejamai vietai, aprīkojumam – 3 komandas ir diezgan optimāls skaits, jo arī ēdienu daudzums un daudzveidība ir jāsapēj

nogaršot.

Ēdienu gatavošanas starplaikos Anita Šivcāne – šī pasākuma idejas autore un realizētāja – bija sagatavojusi dažādas spēles un aktivitātes par un ap mīlestību, jo tās nekad nevar būt par maz.

Paldies Aronas pagasta pārvaldei un biedrībai „ARONAS PĪLĀDZIS” par atbalstu dāvanu sagādāšanā pasākuma dalībniekiem!

Iveta Kaparkalēja, MC „1. stāvs” vadītāja

Darbīgā ziema MC „1. stāvs”

Jau no iepriekšējā gada rudens notiek „Rokdarbu vācelītes” papildināšana ar jaunām aušanas, izšūšanas prasmēm, ko apgūst aktīvās mūsu pagasta rokdarbnieces Kusā un Zelgauskā, kā arī rokdarbnieces no kaimiņu – Liezēres pagasta. Ceturtdienās kopā ar Inesi un Ilzi Mailītēm, turpinām apgūt jaunas teorētiskās un praktiskās aušanas prasmes (šobrīd Kusā apgūstam “tašiņu” aušanu – atbalstām 2019. gada modi – atteikšanos no plastmasas, dreļļu raksta aušanu, bet Zelgauskā meitenes auž linu dvieļus, lupatu dekus, gatavoja Līgo brunču aušanai). Kopā ar Vandu Podiņu esam apguvušas celaiņu au-

Tiek izklāts noaustais 100 gades lupatu dekis.

šanu, bet svarīgākais akcents šogad ar Vandu – apgūt balto un krāsaino izšūšanas darbu prasmes, jo Lauku atbalsta dienesta atbalstītā projekta “Rokdarbu vācelīte” (Nr.18-05-AL23-A019.2206-000005) rezultātā būs izstāde “Rakstu rakstiem izrakstīju 2”, kurā varēs aplūkot jaunus darbus, bet tāds nerakstīts mērķis, uz ko tiekties dalībniecēm – katrai savs tautastērps – vai vismaz elementi, jo apgūstam kreklu, blūžu, galvas segu un citu izstrādājumu izšūšanu. Ja vēl kādam ir interese par aušanu – laipni gaidīti, jo ir prieks vērot meitenes, kuras nekad agrāk nav audušas, šobrīd jau auž ļoti skaistus darbus!

Iepriekšējā gada nogalē Ērgļos tika atklāta „Mailišu Fabrika”. Toreiz mums visām nebija iespēja tikt uz atklāšanas svētkiem, tāpēc vienu janvāra nodarbību pārcēlām uz Ērgļiem, kur iepazīnāmies ne tikai ar „Mailišu Fabriku”, bet arī ciemojāmies Ērgļu lietišķās mākslas studijā „Ērgļi”, kur aplūkojām mūsu iesāktoto „BALTO GALDAUTU” (2017. gadā iesaistījāmies projektā „Atrodi savu meistar” kura laikā bija iespēja ikvienam aust balto galdaudu, tā sagādājās, ka mēs bijām pirmie audēji, kuri auda šo galdaudu – to auda ikviens, kam bija vēlme aust kopīgo Ērgļu balto galdaudu). Pēc viesošanās studijā, Inese mūs izveda nelielā pastaigā uz Ērgļu viduslaiku pilsdrupām, tad devāmies uz mūsu galamērķi – „Mailišu Fabriku”. Janvāra beigās sniega bija ļoti daudz, tāpēc busiņš līdz mājām netika. Ejot pa sniegotu ceļu, visu laiku domāju, uz kuriem ved šis ceļš lejup.. elpa aizrāvās ne tikai man no skata, kas pavērās pie Mailišu mājām, jo tās atrodas

Skats no 2. stāva „Mailišu Fabrikā”.

MC „1. stāvs” mailīte.

Ogres upes krastā – tobrīd aizsalušas, piesnigušiem koku zariem apvītas. „Mailišu Fabrikā” ir ļoti mājīga atmosfēra – starp 7 stellēm vietu atradis flīgelis ar stāstu – telpa aprīkota ar visu nepieciešamo aušanai. Uzklaušijām Ilzes Mailītes stāstu par Fabrikas tapšanu, īpaši par Toikas datorizētajām stellēm, kuras arī mums varētu kļūt par sasniedzamu mērķi, uz ko tiekties. Otrajā stāvā ir iekārtots omulīgs atpūtas stūrītis, kurā mums visām vajadzēja no dzijas pārpalikumiem izveidot savu „mailīti”, kuras tiek izliktas uz tīkla. Pie tējas, kafijas un kūkām, ko pašas bijām sarūpējušas, pārrunājām dažādus ar aušanu, un ne tikai, saistītus jautājumus. Turpinot apgūt jaunas prasmes, martā dosimies ciemos uz Cesvaini iepazīties ar Rokdarbu studiju, ko vada Vanda Podiņa. Aprīlī noteikti dosimies iepazīties ar kādu meistarų projektu „Satiec savu meistar” ietvaros. Šogad tas norisināsies 5., 6., 7. aprīlī.

Projekta „Rokdarbu vācelīte” vadītāja Iveta Kaparkalēja

Foto – I. Kaparkalēja

14. aprīlī Sarkaņu Amatu skolā notiks pastalu darināšanas meistarklase – varēs sev izgatavot pastalas. Ja ir interese un vēlme tikt pie savām pastalām, līdz 8. aprīlim var pieteikties pie Laimas pa tālr.nr. 29449952. Visi materiāli tiek nodrošināti 2 veidu (pēc izvēles) pastalu izgatavošanai (klasiskās (30,00 EUR) un siksniņpastalas (35,00 EUR)), var izvēlēties tradicionālas krāsas vai krāsainas. Ja Jūs uzrunāja šī informācija, dodiet ziņu Laimai!

Foto informatīvs raksturs

Biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” dibināta 2009. gada 26. jūnijā Kusā ar mērķi pilsoniskās sabiedrības, īpaši bērnu un jauniešu, atbalsta veicināšanai un labvēlīgas vides veidošanai, attīstot pozitīvu attieksmi atbilstoši vecumam, interesēm un vajadzībām. Taču izveidojoties Multifunkcionālajam centram starppaaudžu sadarbības veicināšanai Madonas novada Aronas pagastā, biedrības mērķi pilnveidojām, jo strādājam visām paaudzēm, ne tikai bērniem un jauniešiem. Līdz ar to šobrīd biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” darbojas ar mērķi – labvēlīgas vides un attieksmes veidošana pilsoniskās sabiedrības aktivitātei un visu paaudžu sadarbībai atbilstoši vecumam, interesēm un vajadzībām. Vasarā biedrība atzīmēs savu 10 gadu jubileju – nākamajā avīzē tad arī plašāk par paveikto šo 10 gadu laikā! Bet šobrīd vēl gaidām jaunos šī gada projektu konkursus (aizkavēšanās saistīta ar 2019. gada budžeta pieņemšanu...), lai varētu startēt ar jauniem darbiem un idejām. Ja arī Jums ir kāda ideja, piemēram, labiekārtošanas darbiem vai pilnvērtīga brīvā laika pavadīšanas dažādošanai Aronas pagastā, nāciet uz MC „1. stāvs” vai rakstiet uz biedrības e-pastu: aronaspiladzis2013@inbox.lv! Biedrība ir atvērta, tajā var iestāties jauni biedri (biedru nauda ir 10,00 EUR gadā). Ziedotāju nauda, kā arī biedru nauda tiek izlietota tikai un vienīgi biedrības „ARONAS PĪLĀDZIS” realizēto projektu aktivitātēm, biedrības bankas konta apkalpošanai (banka automātiski no konta atskaita 6,20 EUR katru mēnesi, sākot no 01.02.2019.). Projektu realizēšanai pārsvarā tiek piešķirti 90% no projekta kopējām izmaksām, līdz ar to 10% ir jāmeklē līdzfinansējums – tam tad arī šī biedru un ziedotāju nauda tiek novirzīta. Paldies ikvienam atbalstītājam, kurš ir ziedojis naudu biedrības „ARONAS PĪLĀDZIS” aktivitāšu un projektu realizācijai!

Biedrības „ARONAS PĪLĀDZIS” projektu vadītāja Iveta

LAUTERES K/N
12.APRĪLĪ PLKST.19:30

SAIKAVAS AMATIERTEĀTRA IZRĀDE - KOMĒDIJA

PAULS REIMANIS

KRUSTMĀTE JŪLE NO TŪLES

REŽISORE - AIJA ŠPURE

KOSTĪMI - DANUTE VĒZE, JOLANTA ĀNUSĀNE

IEEJA - 2.0 EURO

6. aprīlī plkst. 18.00 Lauteres kultūras namā tautisko deju kolektīvu KONCERTS – SKATE

Dejos:

TDA „VIDZEME” – vad. Rudīte Jurciņa (Madona);
VPDK „METEŅI” – vad. Anna Anita Amata (Mētriena);
Saikavas TN JDK – vad. Daiga Maderniece;
TN Kalnagravas JDK „RESGAĻI” – vad. Inga Pujate;
VPDK „GRIEZE” – vad. Aija Kreile (Ļaudona);
VPDK „RITSOLIS” – vad. Zane Cakule (Lautere);
SDK „MĒTRA” – vad. Solvita Stulpiņa (Mētriena);
SDK „LABĀKIE GADI” – vad. Daiga Maderniece
(TN Kalnagravas)
SDK „DIVI KRASTI” – vad. Aija Kreile;
SDK „JĀŅUKALNS” – vad. Aija Kreile;
VPDK „VESTĒNIEŠI” – vad. Aija Kreile;
SDK „MEIRĀNI” – vad. Zigfrīds Gora;
JDK „KALSNAVA” – vad. Zane Cakule

Ieeja bez maksas

Pagasta pašvaldībai,
APSD darbiniekiem
par rūpēm un centīgu
darbu, ko ziemas ledainā
laikā paveicāt, nokaisot
galvenos gājēju celiņus
ar smiltīm. Bija drošības
sajūta.

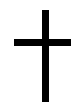
Lai jums viesiem labi
klājas, Jo mums uz ielas
vairs neslīd kājas.
Kusas centra staigātāji

Izsakām pateicību
Tālim Zariņam par
rūpīgu sniega tīrīšanu
Kusas ielās un pie
privātmājām. Daudzo
gadu laikā mums
pirmo reizi ir tik kārtīgi
iztīrītas ielas.
Kusas iedzīvotāji

Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vēji šalkos un mierinās mūs,
Bet Tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.

Reģistrētie mīrušie:

AIVARS KUZMINS
miris 23.12.2018 53 gadu vecumā,
PĒTERIS DROZDOVS
miris 03.01.2019 74 gadu vecumā,
JĀNIS DŪDENS
miris 19.01.2019 71 gadu vecumā,
ARVĪDS PĒTERSONS
miris 20.01.2019 59 gadu vecumā,
IVETA SPRUKSTE
mirusi 27.01.2019 44 gadu vecumā,
HELĒNA GAILUMA
mirusi 03.02.2019 96 gadu vecumā,
DZINTARS GRĀVĪTIS
miris 17.02.2019 74 gadu vecumā,
BIRUTA CIMERE
mirusi 08.03.2019 90 gadu vecumā,
IMANTS GOLUBOVS
miris 09.03.2019 79 gadu vecumā,
ANNA ZARIŅA
mirusi 11.03.2019 89 gadu vecumā,
VĒSMA MIČULE
mirusi 17.03.2019 57 gadu vecumā,
ROBERTS NAGLIS
miris 18.03.2019 90 gadu vecumā.

ARONAS
PAGASTA VĒSTIS

www.aronaspagasts.lv

ARONAS PAGASTA PĀRVALDES
IZDEVUMS

Izdevēja adrese: Aronas pagasta
pārvalde, Kusa, Melioratoru iela 3,
Madonas novads, LV-4847
Avīzes redaktore – Laura Zariņa,
e-pasts: aronasvestis@inbox.lv
palīgi: Lolita Tipaine, Rudīte Prikule,
Ina Cimere.

Reģistrācijas apliecība Nr. 310.
Metiens 400 eks.

Par rakstu saturu un fakti precizitāti
atbild raksta autors.

Iespiests SIA Erante, Madona,
Saieta lauk. 2, LV-4801